

A semantics approach on the words that convey the meaning wisdom

Dr. CHITRA K.,

Assistant Professor Tamil, SRM IST, Faculty of Science & Humanities, Ramapuram, Chennai,

Email: kchitraa6@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1026-4048>.

Abstract:

The study of semantics helps to understand the diversity of words in conveying meaning. The principles of semantics have been defined focusing on the relationship between word and meaning. Many nouns that provide information about a single object are provided in the Tamil language. Although these words provide information about a single object, it can be seen that there is a subtle difference between them. In this way, this article aims to examine many words that provide the meaning of knowledge. Various words that provide the meaning of knowledge are used in Tamil language literature and usage. This article aims to examine how words with this meaning are used in Thirukkural in particular and what is the subtle difference between them. In the Thirukkural, the words "madhi otpam pulam arivu" are used to give the meaning of "knowledge". Generally, "knowledge" is a stable beneficial power that is not subject to flowering and cones, which is used to know the truth in a subtle way. The words pulam and "madhi" used in the Thirukkural can be seen to be given in two different levels, namely knowledge obtained through books and natural knowledge, respectively. "Otpam" provides the meaning of knowledge that is illuminated. "Otpam" can be taken as a step further level of "knowledge". The ability to act on the knowledge obtained, including the ability to make decisions, is related to the word "Otpam". Therefore, although the words "madhi", "otpm", "arivu", "pulam" are given as several words with the same meaning, they have subtle differences in meaning.

Keywords : *madhi, arivu, knowledge, wisdom, tamil words*

References:

1. Ilanchezhian. *A Study of Word Meaning and Semantic Field*. Image Impression Publishers, 2008.
2. Chithiraputhiran. *Words and Meanings*. Thanjavur Tamil University, 2004.
3. *Thirukkural*. Thirukkural Association, 1936.
4. *Thirukkural: Original Text with Parimelazhagar's Commentary, Part II – Porutpal*. Madurai University, 1976.
5. *Tholkappiyam, Uriyiyal: A Wealth of Commentaries*. N.p., n.d.
6. *Thirukkural Word Index*. Tamil Virtual Academy, n.d., [URL or database name, if applicable]. Accessed 15 Oct. 2023.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சொற்பொருண்மையியல் நோக்கில் அறிவுப் பொருள் தரும் சொற்கள்

முனைவர் க.சித்ரா,

உதவிப்பேராசிரியர்(தமிழ்), எஸ். ஆர். எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம்,

அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல் புலம், இராமாபுரம், சென்னை.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சொற்பொருண்மையியல் ஆய்வு பொருள் உணர்த்துவதில் பன்முகத்தன்மை கொண்ட சொற்களை நுட்பமாக அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றது. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான தொடர்பினை மையமாகக் கொண்டு சொற்பொருண்மைக் கொள்கைகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருபொருள் குறித்து வழங்கும் பல பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ் மொழியில் வழங்குகின்றன. அச்சொற்கள் ஒருபொருள் குறித்து வழங்கினாலும் அவற்றிடையே நுட்பமான வேறுபாடு காணப்படுவதை அறிமுடிகின்றது. அவ்வகையில் அறிவுப் பொருள் தரும் பல சொற்களை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. அறிவு எனும் பொருள் தரும் பல்வேறுபட்ட சொற்கள் தமிழ் மொழி இலக்கியங்களிலும் வழக்கிலும் பயன்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக திருக்குறளில் இப்பொருளுடைய சொற்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அவற்றிடையேயான நுட்பமான வேறுபாடு என்ன என்பதையும் ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. திருக்குறளில் மதி ஒட்பம் புலம் அறிவு ஆகிய சொற்கள் அறிவு எனும் பொருள் தருவனவாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக அறிவு என்பது நுட்பமாக உண்மையை அறிந்து கொள்ளும் மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லாத நிலையான நன்மை பயக்கும் ஆற்றல் என்பது இவ்வரையறைகளின் வழி புலனாகின்றது. திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள புலம் , மதி, ஆகிய சொற்கள் முறையே நூலினால் பெறும் அறிவு, இயற்கையான அறிவு என்ற இரு வேறுபட்ட நிலைகளில் வழங்குவதைக் காணலாம். ஒட்பம் என்பது ஒளிபொருந்திய அறிவு என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. அறிவு என்பதற்கு ஒரு படி மேம்பட்ட நிலையாக ஒட்பம் என்பதைக்கொள்ள முடிகிறது. பெறப்பட்ட அறிவைக்கொண்டு செயலாற்றும் திறன் முடிவெடுக்கும் திறன் உள்ளிட்டவை ஒட்பம் என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையது. எனவே மதி, ஒட்பம், அறிவு, புலம் ஆகிய சொற்கள் ஒருபொருள் பல சொற்களாக வழங்கப்பட்டாலும் அவை நுண்ணிய பொருள் வேறுபாடு கொண்டுள்ளமை இதன் வழி புலப்படுகிறது.

முன்னுரை

தமிழ்மொழி சொல்வளம் மிக்க மொழி. காலம்காலமாக வழங்கப்படும் ஒரு பழைமையான மொழி ஆகையால் சொற்பொருள்தொடர்பில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்வது இயல்பானது. மேலும் ஒருபொருள் பல சொல் பலபொருள் ஒருசொல் என்ற பன்முகத்தன்மை தமிழ்மொழியில் காணப்படுகிறது. ஒருபொருள் பலசொற்கள் மொழியின் சொல் உயர்மட்ட வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவனவாகவும் பலபொருள் ஒருசொல் மொழியின் கிடைமட்ட தரநிலையைக் காட்டுவனவாகவும் அமைகின்றன. இந்நிலையில் சொற்பொருண்மையியல் ஆய்வு இத்தகைய பன்முகத்தன்மை கொண்ட சொற்களை நுட்பமாக அறிந்துகொள்ள உதவுகின்றது. அவ்வகையில் அறிவுப் பொருள் தரும் பல சொற்களை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. அறிவு எனும் பொருள் தரும் பல்வேறுபட்ட சொற்கள் தமிழ் மொழி இலக்கியங்களிலும் வழக்கிலும் பயன்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக திருக்குறளில் இப்பொருளுடைய சொற்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அவற்றிடையேயான நுட்பமான வேறுபாடு என்ன என்பதையும் ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சொற்பொருண்மை ஆய்வு:

இலக்கணநூலார், மொழியியலார், அகராதியியலார் சொற் பொருள் உறவு அடிப்படையிலான சொல்பாகுபாடுகளை முறையாக வரையறை செய்துள்ளனர். சொல்பொருளின் வளர்ச்சி, வகைப்பாடு, மாற்றம், மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான காரணம் இவற்றைக் குறித்த ஆய்வை சொற்பொருண்மை ஆய்வு என்பர். 'பொருண்மையியல்' ('Semantics') சொற்பொருண்மை குறித்த கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் விளக்குகின்றது. சொற்பொருண்மைக் கொள்கைகளுள் தொடர்புக்கொள்கை (Relational theory) மூலம் சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான தொடர்பை அகராதியியலார் விளக்குகின்றனர். "எல்லாச்சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே" என்பார் தொல்காப்பியர் (தொல்.சொல்.பெ.நூ.1) மொழியின் அனைத்துச் சொற்களும் இலக்கணப்பொருள் சொற்பொருள் என்ற இரு பொருள்நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றுள் சொற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொற்பொருண்மை ஆய்வு அமைகின்றது. சொற்பொருள் என்பது இடம், காலம், சூழல் உள்ளிட்ட பலகாரணங்களால் மாற்றம் பெறும் தன்மை கொண்டது.

சொல் பொருள் தொடர்பு:

சொல்லுக்கும் அது குறிக்கும் பொருளுக்கும் இடையேயான தொடர்பு பொதுமையானது எனினும் பயன்படுத்தப்படும் சூழலுக்கு ஏற்ப சொற்பொருள் மாறும் தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. உதாரணமாக. நல்ல என்ற பெயரடைச்சொல் பயன்படுத்தப்படும் சூழலுக்கு ஏற்ப பல பொருள்களைப் பெறுகின்றது.

நல்ல விளைச்சல் - மிகுதியான விளைச்சல்

நல்ல வெயில் - அதிகமான வெயில்

நல்ல கூட்டம் - பெரும் கூட்டம்

நல்ல தலைவலி - கடுமையான தலைவலி

இச்சான்றுகள் 'நல்ல' என்ற சொல்லின் பொருள்நெகிழ்வினைக் காட்டுவனவாக உள்ளன. சொற்களின் இத்தன்மையினால் சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையே இருவகையான தொடர்புகள் ஏற்படுகின்றன. அவை;

ஒரு சொல் வடிவம் பல பொருள்களைக் கொண்டிருத்தல், (synonyms)

பல வேறுபட்ட வடிவுடைய சொற்கள் ஒருபொருளைக் கொண்டிருத்தல். (Mononyms)

இவற்றுள், ஒருசொல் பல பொருள்களை ஏற்று வழங்குவதற்கு அகராதியியலார் பல காரணங்களை ஆராய்ந்துள்ளனர். "மொழிச்சூழல், சூழல்மாற்றம், சூழல் சிறப்பாக்கம், அணிநயப்பயன்பாடு, பிறமொழித்தாக்கம் போன்ற பல காரணங்களால் ஒருசொல் பல பொருள்களைப்பெறுகின்றது." (எச்.சித்திரபுத்திரன் - சொல்லும் பொருளும் -ப.18) என்பது அகராதியியலார் கருத்தாகும். அவ்வகையில் பல வேறுபட்ட வடிவுடைய சொற்கள் ஒரே பொருளைப்பெறுவதற்கும் பல காரணங்கள் உள்ளன. அக்காரணங்களையும் அச்சொற்களின் பண்புகளையும் ஆராய்வது அவசியமாகின்றது.

ஒருபொருள் பல சொல்

ஒரு மொழியின் சொல் வளர்ச்சியைக் காட்டுவனவாக ஒருபொருளைக்குறிக்க பல சொற்கள் பெருகுகின்றன. சான்றாக மேகம் என்ற ஒருபொருளைக் குறிக்க மஞ்சு, கார், முகில் போன்ற பல

சொற்கள் இலக்கியங்களில் வழங்குவதைக் குறிப்பிடலாம். இச்சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறித்து வந்தாலும் அவற்றினிடையே சில நுணுக்கமான பொருள் வேறுபாடுகள் உள்ளன. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் இடையிலான உறவு அடிப்படையில் சொற்களை அகராதியியலார் மேலும் நான்காக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

அவை:

- ஒருபொருள் பலசொல்
- பல பொருள் ஒருசொல்
- எதிர்ச்சொல்
- மீச்சொல்-கீழ்ச்சொல்

அகராதியியல் மற்றும் இலக்கணநூலார் வரையறைகளின் அடிப்படையில் ஒரு பொருள் பலசொல் என்பது ஒரு பொருளைச்சுட்டுவதாக அமைந்தாலும் இலக்கியங்களில் அவை பயன்படுத்தப்படும் தன்மைகளை ஆராயும் போது அவற்றிடையே நுட்பமான பயன்பாட்டு எல்லை உள்ளமை புலனாகிறது. அவ்வகையில் திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள அறிவுப்பொருள் தரும் பலசொற்கள் பொதுநிலையில் ஒருபொருள் பலசொற்களாக அமைந்தாலும் அவை நுட்பமான பொருள் வேறுபாட்டையும் மற்றும் பயன்பாட்டு எல்லையையும் கொண்டுள்ளன.

மொழியியல் நோக்கில் ஒருபொருள் பலசொற்கள்

சொல் உணர்த்தும் பொருளை இலக்கணநூலார் வெளிப்படுபொருள், குறிப்புப்பொருள் என இரண்டாக வகைப்படுத்துவர். ஆனால் மேலைநாட்டினர் சொல் உணர்த்தும் பொருளை பலவகையாக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

- கருத்தாக்கப்பொருள் (Conceptual Meaning)
- உணர்த்தல் பொருள் (Connotative Meaning)
- சமூகப்பொருள் (Social Meaning)
- வெளிப்படுத்துப்பெருள் (Affective Meaning)
- பிரதிபலிப்புப் பொருள் (Reflective Meaning)
- இணைப்புப்பொருள் (Collocative Meaning)
- கருத்துப்பொருள் (Thematic Meaning)

ஒருசொல் பொருள் உணர்த்துவதில் எத்தகைய பன்முகத்தன்மை கொண்டுள்ளது என்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சான்றாக “கடலை போடுதல்” என்ற தொடரில் கடலை என்பது நிலக்கடலையைக் குறிக்கும் கருத்தாக்கப்பொருள் . இச்சொல் மற்றொரு சூழலில் முற்றிலும் மாறுபட்ட சமூகப்பொருளை உணர்த்தவல்லது. பெண்களிடம் வீணாக அரட்டை அடித்துக்கொண்டிருப்பதை “கடலை போடுகிறான்” என்ற தொடரால் குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு பொருள் உணர்த்துவதில் சொற்கள் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக அமைகின்றது.

அறிவைச் சுட்டும் பெயர்கள்

அறிவு என்பது பல நிலைகளில் பெறப்படும் ஆற்றல். நூல்களைக் கற்றல், உலக நிகழ்வுகளை அறிந்து கொண்டு அதன் வழி தெளிவு பெறல், நேரடி அனுபவங்கள் மூலம் பெறல், கேள்வி அறிவால்

பெறல் உள்ளிட்ட பலநிலைகளில் ஒரு விஷயம் சார்ந்த அறிவைப் பெறுகின்றோம். அறிவைப்பெறுகின்ற அல்லது வளர்த்துக்கொள்கின்ற திறனில் ஒவ்வொருவரும் வேறுபடுகின்றனர்.

கல்வியினால் பெறும் அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதில் 3 நிலைகள் உள்ளமையை நன்னூலார் குறிப்பிடுகின்றார். தலை மாணாக்கர் , இடை மாணாக்கர் , கடை மாணாக்கர். அது போல அறிவு நிலையும் பல படிநிலைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. ஞானம், புத்தி, மெய்யறிவு, நுண்ணறிவு, பேரறிவு, சிற்றறிவு, பட்டறிவு என அறிவுநிலைகள் பல படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஞானம் என்பது உணர்தலைக் குறிக்கின்றது. புத்தி சுய புத்தி, சொல் புத்தி என்ற இருநிலைகளில் வழங்குகின்றது. நுண்ணறிவு என்பது நுட்பமான தெளிந்த அறிவுத்திறனைக் குறிக்கின்றது. பேரறிவு என்பது அனைத்தையும் அறிகின்ற ஆற்றலைக் குறிக்கின்றது. சிற்றறிவு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குட்பட்ட அறிவுத்திறனைக் குறிக்கின்றது. எதனையும் செயல்பாட்டில் தெரிந்து கொள்ளும் அறிவைப் பட்டறிவு (பட்டுத் தெரிந்துகொள்வது) என்பர். இத்தகைய அறிவைச் சுட்டும் பல பெயர்கள் இலக்கியங்களில் வழங்குகின்றன. அச்சொற்களுக்கிடையேயான நுட்பமான வேறுபாடுகளையும் பொருண்மைகளையும் திருக்குறள் பதிவுகளின் வழி காணலாம்.

திருக்குறளில் அறிவைச் சுட்டும் பெயர்கள்

திருக்குறளில் மதி (கு.915) ஒட்பம் (404) புலம் (கு.407) அறிவு (கு.396, 404, 915, 919) ஆகிய சொற்கள் அறிவு என்ற பொருளைத் தருவனவாக உள்ளன. திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள அறிவுப்பொருள் தரும் பலசொற்கள் பொதுநிலையில் ஒருபொருள் பலசொற்களாக அமைந்தாலும் அவை பயன்பாட்டு எல்லை மற்றும் நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு கொண்டுள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

அறிவு - அறிவு என்பதற்கு வள்ளுவர் தரும் வரையறைகள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (கு.423)

செம்பொருள் காண்பது அறிவு (கு.358)

நுண்பொருள் காண்பது அறிவு (424)

நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு (கு.422)

மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு (கு.425)

அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி (கு.421)

அறிவு என்ற சொல்லை 39 இடங்களில் வள்ளுவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். பொதுவாக அறிவு என்பது நுட்பமாக உண்மையை அறிந்து கொள்ளும் மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லாத நிலையான நன்மை பயக்கும் ஆற்றல் என்பது இவ்வரையறைகளின் வழி புலனாகின்றது. புலம் என்றும் மதி என்றும் ஒட்பம் என்றும் பல்வேறு சொற்களால் இதே அறிவுத்திறனை வள்ளுவர் சுட்டுகின்றாரா அல்லது பல்வேறுபட்ட அறிவு நிலைகளில் இச்சொற்கள் நுட்பமான பொருள் வேறுபாடு கொண்டுள்ளனவா என்பது ஆராயத்தக்கது.

புலம் - புலம் என்ற சொல்லானது 'நுண்மாண்நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்' என்ற தொடரில் கல்லாமை அதிகாரத்தில் இடம்பெறுகின்றது. இச்சொல் "பலநூல்களினும் சென்ற அறிவு" (திருக்குறள்

மூலமும் பரிமேலழகருரையும் இரண்டாம் பகுதி – பொருட்பால் ப.86) மதுரைப்பல்கலைக்கழகம், மதுரை 1976) என்று நூலறிவைச் சுட்டுகின்றது.

ஒட்பம் - 'ஒட்பம் என்ற சொல்லானது "கல்லாதார் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும்"(கு.404) என்ற தொடரில் ஒண்மை என்ற சொல்லின் திரிபாக ஆளப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் 'அறிவுடைமை' எனும் பொருள்படுகிறது. "ஒட்பம் என்பதற்குப் பரிமேலழகர் அறிவுடைமை என்று பொருள் குறிப்பிடுகின்றார். (திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் இரண்டாம் பகுதி – பொருட்பால் ப.84 மதுரைப்பல்கலைக்கழகம், மதுரை 1976) அறிவு என்ற பொருண்மையிலிருந்து இச்சொல் சற்று வேறுபட்டு அறிவுடைமை என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது. அறிவுடைமையும் ஒட்பமும் ஒருபொருட்பன்மொழி எனப்படும். அதாவது கல்வி அறிவு இல்லாதவன் அறிவுடைமை கொண்டிருந்தாலும் அது பிற அறிவார்ந்த பெருமக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்ற கருத்தை வள்ளுவர் இக்குறளின் வாயிலாகக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இச்சொல் மற்றொரு குறளில் இதே பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது.

“உலகந் தழீஇயது ஒட்பம் மலர்தலும்

கூம்பலும் இல்லது அறிவு“ (கு.425)

“உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம் ” அந்நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலும் இன்றி ஒருநிலையானதாவது அறிவாம்” –என்று பரிமேலழகர் இக்குறளுக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார். (பரிமேலழகர் -திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் இரண்டாம் பகுதி – பொருட்பால் - ப.483) ஒருவனுக்கு உலகத்தை நட்பாக்கிக்கொள்ள உதவுவது அறிவுடைமை., அறிவுடைமை அறிவின் காரணமாகத் தோன்றுவது என்பதை இக்குறள் தெளிவுபடுத்துகின்றது. மேலும் ஒட்பம் என்ற சொல்லுக்கான சில பொருள் வரையறைகள் கீழ்க்கண்டவாறு அமைகின்றன.

“ ஒண்மை – நல்லறிவு” (திருக்குறள் சொல்லடைவு – ப.77- தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்)

ஒட்பம் – ஒளிபொருந்திய அறிவு – wisdom

நல்லறிவு, ஒளிபொருந்திய அறிவு என்பன பிற்காலத்துப் பொருண்மைகளாக அமைகின்றன.

மதி - 'மதி' என்ற சொல்லானது இயற்கையாக அமைந்த அறிவு எனும் பொருள்படுகின்றது. அதாவது முற்பிறப்புக்களிலே செய்த நல்வினைகளால் மனம் தெளிவுடையதாகி மேலும் கல்வியின் வழி அறிவு மேலோங்குதல் என்று பொருள் விளக்கம் செய்யப்படுகிறது. இத்தகைய அறிவினை உடையோரின் பண்பை,

"பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்

மாண்ட அறிவினவர். (கு. 915)

என்ற குறளால் வள்ளுவர் சிறப்பிக்கின்றார். இக்குறளுக்கு "இயற்கையாகிய மதி நன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கை அறிவினையுடையார் பொருள் கொடுப்போர்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார்" என்று பரிமேலழகர் விளக்கம் தருகின்றார். இதன் வழி 'மதி' என்ற சொல்லின் பொருட்சிறப்பை அறிய முடிகின்றது.

திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள புலம் , மதி, ஆகிய சொற்கள் முறையே நூலினால் பெறும் அறிவு, இயற்கையான அறிவு என்ற இரு வேறுபட்ட நிலைகளில் வழங்குவதைக் காணலாம். ஒட்பம் அறிவு இரண்டும் ஒருபொருட்பன்மொழிகளாக வழங்கப்பட்டாலும் ஒட்பம் என்ற சொல் அறிவு என்ற சொல்லிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்பதை மேலும் சில சான்றுகளின் வழி காணலாம். அறிவு என்பது “knowledge” என்றும் ஒட்பம் என்பது “wisdom” என்றும் வழங்கப்படுகிறது. ஒட்பம் என்பது ஒளிபொருந்திய அறிவு என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. அறிவு என்பதற்கு ஒரு படி மேம்பட்ட நிலையாக ஒட்பம் என்பதைக்கொள்ள முடிகிறது. பெறப்பட்ட அறிவைக்கொண்டு செயலாற்றும் திறன் முடிவெடுக்கும் திறன் உள்ளிட்டவை ஒட்பம் என்ற சொல்லுடன் தொடர்புடையது. திருக்குறளில் கல்லாதான் ஒட்பம் என்ற தொடரை வள்ளுவர் கையாண்டுள்ளார் கல்வி அறிவு நூலறிவு இல்லாதார் கூட சிலநேரங்களில் புத்திகூர்மையுடன் செயலாற்றுவதைக் காணலாம். படிக்காத மேதை என்ற வழக்கு தமிழில் உண்டு. அறிவு என்பது நூல் அறிவினால் மட்டுமல்லாது உலக அறிவினால் அனுபவத்தால் சில நேரங்களில் சிலருக்கு வாய்ப்பதுண்டு. அத்தகைய அனுபவம் மற்றும் உலகத்தை உற்று நோக்குவதால் பெறப்படும் அறிவை ஒட்பம் என்பதற்குச் சரியான பொருளாகக் கொள்ளலாம்.

“மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத்தோன்றா” (தொல்.சொல்.உரி.நூ.9) என்ற நூற்பாவின் அடிப்படையில் முடிந்த முடிபாக இக்காரணத்தை கொள்ள இயலாவிட்டாலும் இச்சொற்களை சரியான பொருண்மையில் புரிந்துகொள்ள இப்பொருண்மை ஆய்வு துணைசெய்கின்றது. எனவே மதி, ஒட்பம், அறிவு, புலம் ஆகிய சொற்கள் ஒருபொருள் பல சொற்களாக வழங்கப்பட்டாலும் அவை நுண்ணிய பொருள் வேறுபாடு கொண்டுள்ளமை இதன் வழி புலப்படுகிறது.

தொகுப்புரை

ஒருபொருள் பல சொல் பலபொருள் ஒருசொல் என்ற பன்முகத்தன்மை தமிழ்மொழியில் காணப்படுகிறது. ஒருபொருள் பலசொற்கள் மொழியின் சொல் உயர்மட்ட வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவனவாகவும் பலபொருள் ஒருசொல் மொழியின் கிடைமட்ட தரநிலையைக் காட்டுவனவாகவும் அமைகின்றன. சொல்பொருளின் வளர்ச்சி, வகைப்பாடு, மாற்றம், மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான காரணம் இவற்றைக் குறித்த ஆய்வை சொற்பொருண்மை ஆய்வு என்பர். 'பொருண்மையியல்' ('Semantics') சொற்பொருண்மை குறித்த கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் விளக்குகின்றது. சொற்பொருள் என்பது இடம், காலம், சூழல் உள்ளிட்ட பலகாரணங்களால் மாற்றம் பெறும் தன்மை கொண்டது. ஒருசொல் பல பொருள்களை ஏற்று வழங்குவதற்கு அகராதியியலார் பல காரணங்களை ஆராய்ந்துள்ளனர். அகராதியியல் மற்றும் இலக்கணநூலார் வரையறைகளின் அடிப்படையில் ஒரு பொருள் பலசொல் என்பது ஒரு பொருளைச்சுட்டுவதாக அமைந்தாலும் இலக்கியங்களில் அவை பயன்படுத்தப்படும் தன்மைகளை ஆராயும் போது அவற்றிடையே நுட்பமான பயன்பாட்டு எல்லை உள்ளமை புலனாகிறது. திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள அறிவுப்பொருள் தரும் பலசொற்கள் பொதுநிலையில் ஒருபொருள் பலசொற்களாக அமைந்தாலும் அவை நுட்பமான பொருள் வேறுபாட்டையும் மற்றும் பயன்பாட்டு எல்லையையும் கொண்டுள்ளன.

திருக்குறளில் மதி (கு.915) ஒட்பம் (404) புலம் (கு.407) அறிவு (கு.396, 404, 915, 919) ஆகிய சொற்கள் அறிவு என்ற பொருளைத் தருவனவாக உள்ளன. அறிவு என்ற சொல்லை 39 இடங்களில் வள்ளுவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். பொதுவாக அறிவு என்பது நுட்பமாக உண்மையை அறிந்து கொள்ளும் மலர்தலும்

கூம்பலும் இல்லாத நிலையான நன்மை பயக்கும் ஆற்றல் என்பது திருக்குறள் வரையறைகளின் வழி புலனாகின்றது. திருக்குறளில் ஆளப்பட்டுள்ள புலம் , மதி, ஆகிய சொற்கள் முறையே நூலினால் பெறும் அறிவு, இயற்கையான அறிவு என்ற இரு வேறுபட்ட நிலைகளில் வழங்குவதைக் காணலாம். ஒட்பம், அறிவு இரண்டும் ஒருபொருட்பன்மொழிகளாக வழங்கப்பட்டாலும் ஒட்பம் என்ற சொல் அறிவு என்ற சொல்லிலிருந்து வேறுபட்டு அனுபவம் மற்றும் உலகத்தை உற்று நோக்குவதால் பெறப்படும் அறிவை ஒட்பம் என்ற சொல் சுட்டுகின்றது.

பார்வை நூல்கள்

1. இளஞ்செழியன் – சொற்பொருண்மை பொருட்புல ஆய்வு –இமேஜ் இம்ப்ரஸன் பதிப்பகம், சென்னை,2008.
2. சித்திரபுத்திரன்., சொல்லும் பொருளும்., தஞ்சைத்தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் ., தஞ்சை 2004
3. திருக்குறள் கழகவெளியீடு., சென்னை., 1936
4. திருக்குறள் மூலமும் பரிமேலழகருரையும் இரண்டாம் பகுதி – பொருட்பால் - மதுரைப்பல்கலைக்கழகம், மதுரை 1976.
5. தொல்காப்பியம்., உரியியல் உரைவளம்.,
6. திருக்குறள் சொல்லடைவு , தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.